

[Brøndsted]

Lovforslaget bærer i den grad præg af, at det er folkebibliotekernes indflydelse og ønsker, der har domineret. Lad os få en god lov og en god styring af vore folkebiblioteker, det er så betydningsfuldt for det danske folks kulturpolitik, og lad os så få en anden god lov og en god, fælles styring af danske forskningsbiblioteker i universitetsregie, det er så afgørende for dansk forskning og videnskab. Og lad os i lovgivningen sikre samspil på alle områder mellem disse to væsentlige områder, så deres ressourcer kan udnyttes af alle, der har behov derfor.

Det er overraskende, at der overhovedet ikke i loven tales om den væsentlige ting, den væsentlige sammenhæng, der skal være imellem information og dokumentation. Det skal der i hvert fald være i overensstemmelse med uddannelsessystemet. Denne lovs enhedstanke er kunstig og forkert. Kapitel 2 kan ikke gennemføres.

Det er bemærkelsesværdigt at lægge mærke til bestemmelserne om skolebibliotekerne. Der er logikken pludselig en ganske anden. Her skiller man folkebiblioteksvæsenet og skolebiblioteksvæsenet fra hinanden, formodentlig fordi man indser, at det er vigtigt, at der er integration imellem undervisningsstedets bibliotek og undervisningen. Der er fire obligatorier. Deltidsbibliotekerne er i mange af de danske kommuner så velfungerende, at ingen låner fornemmer forskellen eller mangelen på betjening, hvor det er deltidsbiblioteker. På den baggrund er kravet om heltidsbiblioteker og ensrettede uddannelseskraft helt forkert på nuværende tidspunkt og ude af trit med moderne biblioteksvæsen. En spredning af åbningstiden ville være ønskelig på bibliotekerne. Der skal jo helst være åbent på folkebiblioteker, når menneskene har fri.

Biblioteksvæsenet skal være imødekomende over for borgernes krav, men hvordan dette krav opfyldes, skal hverken ministeren, bibliotekstilsynet eller et eventuelt direktorat blande sig i. Vi har set variable, mangfoldige måder at ordne folkebiblioteksvæsenet på ud over landet. Alt efter de geografiske forhold eller af traditionelle, historiske hensyn har udviklingen fundet sted, og der er sket en vældig udbygning alle vegne. Der er ingen grund til at mistænkeliggøre de små kommuner. Det er ofte deres biblioteksvæsen, om end på deltidbasis, der har brugerne nær-

mest inde på livet. Det skal stadig være en pligt at betjene alle borgere, uanset hvor de befinder sig, i hospitaler, fængsler, institutioner osv. Det må være enhver kommunes egen sag at finde ud af, om opgaven skal løses ved etablering af hovedbibliotek eller bus eller filialer, hvad man nu kan; også med flere ens store biblioteker kan det gøres godt.

På samme måde må den enkelte kommune selv vurdere, hvilke tilbud biblioteket skal give. Der er ingen grund til at stille nogle krav, hvis ikke det lokale behov tilsiger det. Det samme gælder hele spørgsmålet om arrangementer på bibliotekerne. Jeg synes, det er ønskeligt, at der bliver lavet arrangementer på bibliotekerne, men jeg synes, det er ønskeligt af hensyn til dansk demokrati og dansk foreningsliv, at det først og fremmest sker i samarbejde med aktive grupper, der kan være med til at få sat ting i gang på bibliotekerne.

Venstre siger ja til overgang til bloktilskud efter objektive kriterier; det skulle betyde en styrkelse af det lokale selvstyre.

Vi har samtidig lovforslag nr. L 108 til behandling. Nogle af de ting, jeg har sagt om ministerens forslag, peger sådan set på tilslutning til nr. L 108, og det er da muligt, at man ved en kombination kunne finde frem til noget fornuftigt. En ting er i hvert fald sikker: med hensyn til kapitel 2 kunne vi hente noget fra L 108 og få sat ind i stedet for.

Det er vigtigt for venstre, at der er et frit og stort kvalitativt udbud af bøger og materialer, alt efter som man ønsker det. Derfor kan vi ikke godtage noget, der blot smager af censur. Hvad lånerne ønsker, skal kunne skaffes. Derfor vil det være ønskeligt, at et bredt sammensat forum er medbestemmende ved bogvalg m.v., ikke for at udelukke, men for at alsidiggøre.

Det er muligt, at der kan laves en ny lov på grundlag af nr. L 144, men det forudsætter, at ministeren erkender, at forslaget bygges på en fejl helhedsbetragtning.

Ingerlise Koefoed (SF):

I socialistisk folkeparti er vi mange, der har set frem til dette lovforslag med spænding. En del af os har i hvert fald ventet på revisionen af folkebiblioteksloven siden 1969.